

Gudstjeneste i Skævinge & Gørløse Kirke

den 26. juli 2015

Kirkedag: 8.s.e.Trin/A

Tekst: Matt 7,15-21

Salmer:

SK: 726,1-6 * 392 * 297 * 390 * 313,6 * 726,7-8

Gørløse: 726,1-6 * 297 * 390 * 726,7-8

Det har vakt stor harme og forargelse hos mange mennesker, at vores nye forskningsminister har offentliggjort, at han er en troende kristen. Jeg skal da ellers love for, at det har fået gang i debatten i diverse medier.

Det ligner simpelthen heller ikke noget i et land, hvor folketingsåret begynder med en gudstjeneste i Christiansborg Slotskirke, at man så har en minister, der siger, han er en troende kristen. Det er da simpelthen for meget.

Jeg kan godt frygte lidt, at han har ret, ham der skrev i Kristeligt Dagblad: Havde han dog bare sagt, han var muslim, så ville ingen have løftet et øjebryn for det. Det ville der jo nok, men i så fald ville det nok have været nogle andre. Egentlig tror jeg, uden at jeg vil sige, at jeg er fuldstændig orienteret i denne sag; men jeg vil give en anden skribent ret, som skrev, at den, der har problemer med forskningsministeren som kristen troende, har forstået både kristendom og videnskab lige dårligt. Det er da også tankevækkende, at mange førende videnskabsfolk og forskere faktisk ikke ser noget problem deri.

Hele denne debat har fået debatten om Danmark som et kristent land eller ej til at blomstre op igen. Og hele denne problematik vil jeg godt tage afsæt i i dagens prædiken.

Der er særligt to temaer, der for mig trænger sig på, og som ligger i forlængelse af dette. Men det handler ikke så meget om, om Danmark er et kristent land, som det handler om, om jeg er kristen, og hvad kristen tro er for mig. Og i denne forbindelse handler det også om, hvor og hvem der siger noget om kristen tro.

Så lander vi jo i evangeliets advarsel om, hvilke frugter der er på træerne. I denne sammenhæng er ikke alle frugter lige gode, for der kan ikke komme gode frugter på dårlige tæer. Vi skal altså kende ”profeterne” på frugterne.

Så langt er det faktisk ligetil. Og rigtig mange af os får forståelsen af Jesu ord som en advarsel om at være opmærksomme på, hvilken forkyndelse vi lytter til. Ordene er sagt til disciplene og en større tilhørerskare. Meget af det, Jesus har sagt til dem tidligere, har været helt nyt for dem. Og i lyset af det og af ham selv og hele hans gerning, advares de nu mod at lytte til falske ”profeter”; advares mod at lade sig lede bort fra det, han har fortalt dem. Og advarslen skal tages alvorligt, for der vil komme vranglærere og ulve i fåreklæder, for nu at bruge Jesu billede om disse.

Så langt er der ikke så meget nyt under solen. Og hele vejen fra Jesus og til i dag vil vi i historien kunne se, at der har været mange ulve i fåreklæder. Mange har sagt, at Gud siger, uden belæg i Guds ord. Og måske er der også i dag ”profeter” som nogle mennesker går langt uden om, for det passer ikke, at Gud siger, som de siger. Alligevel kan det, de siger være klogt og inspirerende nok (det er ikke al vranglære, der er direkte misvisende). Men giver en forkyndelse sig ud for at være Guds ord, så skal den også være forankret og afspejle og lede til Guds ord. Sker det, at jeg som troende kristen har brug for at høre, hvad Gud siger, så vil jeg også have Guds sandhed i Guds

sande ord, og derfor skal jeg kunne høste gode frugter fra det gode træ. Derfor må jeg gå uden om ulve i fåreklæder.

Advarslen mod falske ”profeter” og vranglærere også i vor kirke, er temaet i salmen efter prædikenen. Men netop salmen efter prædikenen har også en mulighed for at dreje synsvinklen lidt. En synsvinkel, der så får en lidt anden fokus, lidt tydeligere markeret med salmen, vi sang før prædikenen. Jeg ved godt, at det er at vride evangelieteksten en lille smule ud af sit oprindelige fokus; men jeg vover det alligevel.

Jeg vover det, fordi jeg tror, at det måske snarere er her, at evangeliet rammer os.

Da Jesus sagde disse ord, da blev de sagt til nogle mennesker, der meget langt hen ad vejen blindt troede på det, en rabbi/lære fortalte dem. Og det var kun de meget få forundt selv at kontrollere i skrifterne, om det nu også var sandt, at Gud sagde, som han sagde. I dag når evangeliet lyder til os, så er der faktisk mange andre end præsten, der har forstand på at forstå og udlægge teksten. Der er også mange mennesker, der har meget nemt ved, og det er dem slet ikke fremmede, at prøve præstens prædiken på Guds ord, før de tager den for gode vare. Det er ikke nødvendigvis alt sammen rigtigt, blot fordi præsten siger det. Det må ikke tage brodden ud af Jesu advarsel mod ulve i fåreklæder; dem skal vi tage afstand fra.

Men, og det er så her, jeg vil tviste evangeliet lidt; for hele essensen i Jesu tale er ikke kun at kende og fravælge ulve i fåreklæder. Jesu ord har altså ikke kun ”profeterne” i fokus. Jeg tror også, Jesus har de lyttende i fokus. Jeg begrundet min formodning med, at Jesu sidste ord: ”Ikke enhver, som siger Herre, Herre! til mig skal komme ind i Himmeriget, men kun

den, der gør min himmelske faders vilje.” godt kan forstås rettet både mod forkynderne og de lyttende.

Og i hele den debat, som altså nu igen er blusset op, foranlediget af forskningsministerens tro, synes jeg ærligt talt, at det er nødvendigt, at jeg/den enkelte, måske ikke har så travlt med at dømme og bedømme, hvad der er gode frugter hos de andre, og i stedet burde være mere fokuseret på, hvad der er gode frugter hos mig selv.

Jeg er enig i, at der findes ulve i fåreklæder blandt profeterne. Men der findes også ulve i fåreklæde blandt tilhørerne. Det er snarere normalen end undtagelsen i dag, at mennesker plukker de troens frugter, som *de* mener er troens gode frugter. Vi bekender kristentroen, vel at mærke den kristentro, vi definerer. Jeg synes, når jeg ser på, hvad kristne mennesker hælder ud i medierne, at det næsten er grænseløst, hvad man kan finde på at kalde for kristendom, og det er horribelt, hvad man går udenom af det, som i Bibelen er kristendom. Altså helt banalt: Hvordan kan man være troende kristen, uden at have Jesus i fokus? Derfor handler det også om, hvilke frugter, jeg rækker ud efter. Rækker jeg bevidst ud efter de dårlige, og bilder mig ind, at de er gode? Det ændrer jo altså ikke ved, at de er dårlige – og jeg har i så fald en dårlig smag.

Kristendom og kristen tro er i dag hos mange mennesker defineret af, hvad den enkelte siger derom. Det handler mere om, hvad jeg siger end, hvad Jesus siger. Og blandt ”profeter” og lignende, synes det alt for meget at være god tone, at hvad Jesus siger om kristen tro osv. har han ret i, hvis også store filosoffer, kulturpersonligheder, teologer eller andet af den slags mener det samme.

Når vi kører ud ad landevejen, og ser et hastighedsskilt med tallet 80, så ved vi godt, at så må vi ikke køre mere end 80 km/t. Vi begynder jo ikke at sidde og overveje, om Politiet og vejdirektoratet og kommunen nu mener 77 eller 92. Og selv om vi kører 90 på den pågældende strækning, så ved vi godt, at det rigtige er 80; der er ikke noget om at mene her.

Som troende kristne er det nødvendigt, at vi bliver mere fokuseret på, hvad Herren siger om kristen tro. Og det kan godt tænkes, at vi gør noget andet; men det berettiger os ikke til at pådutte Jesus, hvad jeg i så fald måtte mene, at jeg mener, han burde mene. Ja, det bliver lidt absurd, og det er absurd, når mennesker bekender kristen tro som værende noget andet end Jesustro. Det bliver til dårlige frugter. Både hos profeterne og deres tilhørere.

Når jeg har afbrudt salme 726 efter 6. vers, skyldes det, at salmen skifter billede fra det paradisiske til vores nutid fra v. 6 til 7 og 8. Jeg vil godt tydeliggøre det skifte, og lade det være gudstjenestens afslutning, fordi vi skal fra gudstjenesten og ud i den virkelighed, der er vores nutid. Og deri vil jeg gerne, at vi får rigtig fat i Jesu budskab til os i dag, og besinder os i forhold til hvilke frugter, vi plukker som troens frugter, og hvilke profeter vi lægger øre til. Vi skal lægge os på sinde, hvad Herren siger, at vi er i Himmeriget og, som Paulus siger i epistlen, drives af Guds Ånd, som Guds børn, og deri være medarvinger på lige fod med Jesus i lidelse og herliggørelse.

Vi skal tage os i agt for ulve i fåreklæder, og vi må ikke selv være ulve i fåreklæder. Derfor må kristen tro være forankret i, spejle sig i, næret af, hvad Jesus siger, så hans læbers lyd
os så i øren klinge,
at sjælen sig må svinge

til *Gud* i Åndens fryd! (DDS 297,6)

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen

Himmelske Far.

Tak for det liv du giver os,
for alle gode gaver til sind og krop.
Hjælp os til at leve hver dag
i tillid til din kærlighed og omsorg.
Åbn vores sanser, og væk vores tanker
så vi overgiver os til din og hinandens kærlighed.

Vi beder og takker for hinanden,
for vore kære, vi er særligt knyttet til – nær og fjern,
for hvert eneste hjem i vore sogne.
Vi beder for alle der lider i verden.
For fanger, fattige og undertrykte.
Giv dem frihed, hjælp og livsmod
så de kan bevare håbet om en bedre verden.
Vær med alle der har mistet et menneske de holdt af,
og vær med dem der snart skal dø.
Lad dem se lys i dit lys.
Lad aldrig vores blik svækkes for den sorg og lidelse
som vi kan være med til at lindre.

Vi beder for din kirke
både her i vores sogne og alle steder,
og særligt, hvor din kirke og dens mennesker er forfulgte.
Tak for gode og villige medarbejder, lønnede og frivillige – giv
os til stadighed glæden ved kald og gerning.
Vi beder dig for menighedsrådets og deres opgaver her hos os.
Giv os ord, så vi forstår dig,

giv os ånd, så vi mærker dig,
giv os vilje til at føre andre ind i troen, håbet og kærlighedens
frelse hos dig.

Gud

lad dit budskab om kærlighed til næsten være
ledetråd i vores liv som borgere i vort samfund.
Giv alle med ansvar og magt, på skoler og undervisningssteder,
i politik og foreningsliv,
ja i alle samfundets institutioner
en erkendelse af
hvor grænsen går for magtudøvelse.
Hjælp os til at have den svages ret for øje.
Lad dit ord være kilde til opmuntring og tro
så vi ikke forfalder til fejhed og kynisme
men åbent og medlevende deltager i indretning af et ordentlig
samfund for os alle.

Velsign og bevar vor dronning og hele hendes hus.

Gud

gå med os ind i hverdagene.
Vi beder for den uge, der er foran os.
Lad os alle i alt mærke din nærhed og gå dine veje.
Amen.